

ת"פ (חיפה) 40621-12-20 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 40621-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת הבכירה טל תדמור-זמיר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשמים

גזר דין

הולדתו של התיק דנן בשלהי שנת 2020, אז הוגש כנגד הנאשם כתב אישום שמייחס לו עבירה של גניבת טלפון סלולארי (להלן: "**התיק העיקרי**"). הנאשם לא התייצב למרבית הדיונים שנקבעו לו, מחמת מצבו הרפואי, וביום 20.6.22 הודה במיוחס לו בתיק העיקרי וביקש לצרף שני תיקים נוספים (ת"פ XXXX-08-21 ות"פ XXXX-12-20) שאף בהם הוא הודה. על יסוד הודאתו, הנאשם הורשע בעבירות של גניבה, פריצה לבניין שאינו משמש למגורים והחזקת סמים - לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית ובית המשפט ביקש לקבל בעניינו תסקיר מבחן. בין ובין מצבו של הנאשם שוב הורע, הקשר עמו נותק, המותב שדן בתיק פרש ובראשית שנת 2023 התיק הועבר לטיפול.

מאז ועד היום ההליכים בתיק הותלו פעמיים, לאחר שהנאשם לא התייצב למרבית הדיונים שנקבעו לו, ההליכים חודשו, התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר, הנאשם ביקש לצרף תיק נוסף (ת"פ XXXX-12-23), הורשע על פי הודאתו בתיק הנוסף בעבירה של חבלה במזיד וניסיון לקבל בעניינו תסקיר משלים - עלה בתוהו.

בפתח הדיון שנקבע למתן גזר דין התייצב הנאשם כשהוא מחובר למכונת חמצן והגיש אסופת מסמכים רפואיים, שמלמדים על התדרדרות במצבו הרפואי. בנסיבות אלה, בשים לב לחלוף הזמן מאז קבלת התסקיר הראשוני בעניינו של הנאשם, ראיתי לתת לו הזדמנות נוספת להתייצב בפני שירות המבחן, כדי לקבל בעניינו תסקיר משלים.

כך הגענו עד הלום.

כתבי האישום

1. מעובדות כתב האישום בתיק העיקרי עולה כי ביום 18.10.20, סמוך לשעה 8:17, בבית חולים כרמל, נטל הנאשם מכשיר פלאפון מסוג איפון 8, בכוונה לשלול אותו מבעליו שלילת קבע.

2. מעובדות כתב האישום בת"פ XXXX-08-21 של בית משפט השלום בחיפה עולה כי ביום 6.10.20, סמוך לשעה 13:00, ברחוב יחיאל בחיפה, הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 4.9654 גרם נטו וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.4006 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית.

3. מעובדות כתב האישום בת"פ XXXX-12-20 של בית משפט השלום בתל אביב עולה כי ביום 26.4.19, סמוך לשעה 06:25 התפרץ הנאשם למשרדים של אולם אירועים בתל אביב, בכך שפירק את ברזלי הסורגים באמצעות חפץ שטיבו אינו ידוע למאשימה, ניפץ את זכוכית החלון, נכנס למשרדים, נטל מתוכם 4 מכשירי טלפון מסוג סמסונג וכ-1,000 ₪ במזומן ועזב את המקום כשהרכוש הגנוב באמתחתו. בהמשך, סמוך לשעה 09:48, נעצר הנאשם בתל אביב כשהוא מחזיק על גופו שברי כדור סם מסוכן מסוג סבוטקס.

4. מעובדות כתב האישום בת"פ XXXX-12-23 של בית משפט השלום בחיפה עולה כי ביום 7.7.23, סמוך לשעה 16:30, לאחר מספר דקות שבהן הוא תצפת על רכב שחנה בחוף הים השקט, סמוך לבית חולים רמב"ם בחיפה, ולאחר שוידא שאיש אינו רואה אותו, הנאשם התקרב לרכב וניפץ את החלון השמאלי אחורי שלו באמצעות מוט ברזל, תוך שהוא גורם לנזק בשווי של למעלה מ-1,000 ₪.

תסקירי המבחן

5. התסקיר מיום 4.12.23 מלמד כי הנאשם בן 61, גרוש פעמיים ואב לארבעה ילדים משתי מערכות יחסים, מוכר כנכה מטעם המוסד לביטוח לאומי בשיעור של 75%, מתקיים מקצבת נכות בשיעור של 53% לצמיתות ונמצא בהליכי חדלות פירעון בשל חובות בהיקף של 2 מיליון ₪. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם גדל בסביבה משפחתית מורכבת, היה חשוף מגיל צעיר לעוני ואלימות מצד אביו, בגיל 6 הוצא מהבית לבית סבתו, שהוכרה כמשפחת אומנה, ולאחר שסבתו נפטרה, בהיותו בן 16, נאלץ לעבור בין מוסדות שונים. התסקיר מוסיף ומלמד כי הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי כלוחם בשריון, במהלך שירותו הצבאי נפצע במלחמת שלום הגליל, היה מאושפז מספר חודשים ולאחר שחרורו החל לעבוד בתחום השיפוצים.

בהתייחס לשימוש בחומרים ממכרים, הנאשם מסר כי בטרם הגיע לגיל 21 עשה שימוש בסם מסוכן מסוג קנבוס באופן ספוראדי ובנסיבות חברתיות ובגיל 21 החל לעשות שימוש אינטנסיבי בסם מסוכן מסוג הרואין. על רקע התמכרותו, הנאשם הסתבך בפלילים, במהלך השנים נדון לתקופות מאסר כאלה ואחרות, ברם לדבריו מזה שש שנים הוא נקי מסמים ובמשך תקופה ארוכה הקפיד להגיע

למפגשים בקבוצת NA, ברם מחמת התדרדרות מצבו הרפואי, הוא פסק מלהגיע לקבוצה.

בהתייחס למצבו הרפואי, הנאשם מסר כי הוא סובל מבעיות רפואיות רבות, נעזר במכשיר חמצן, סובל מזהבת ומבעיות אורתופדיות נוספות (הוצגו מסמכים). עוד מסר כי בתקופה שבה היה דר רחוב וחש מצוקה וייאוש, הוא ביצע שני ניסיונות אובדניים.

בהתייחס לעבירות שבהן הוא הורשע, הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ומסר כי באותה עת היה דר רחוב, הסתובב במבנים נטושים בתל אביב, היה נתון תחת השפעת חומרים ממכרים, בתקופה של יאוש, תסכול וחוסר אונים וביצע את העבירות מתוך מצוקה. הנאשם הביע אמפטיה כלפי נפגעי העבירות וביטא רצון לפצותם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל דפוסים עברייניים מושרשים והעדר גבולות פנימיים והגם שהוא מבטא רצון לשנות את הרגליו, הוא יתקשה לעשות כן, נוכח דפוסיו המורכבים. על רקע האמור, שירות המבחן העריך שהסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד בינוני, שהפרוגנוזה השיקומית בעניינו של הנאשם שלילית ונמנע מהמלצה טיפולית.

6. כפי שצוין לעיל, לאחר צירופו של ת"פ XXXX-12-23 לתיק דנן התבקש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, ברם מחמת שלא ניתן היה ליצור עמו קשר, התסקיר המבוקש לא הוגש. אך בחלוף מספר חודשים, לאחר שהקשר עם הנאשם חודש, ונוכח הרושם כי מצבו הרפואי התדרדר, בית המשפט שב וביקש לקבל בעניינו תסקיר משלים.

התסקיר מיום 6.7.25 מלמד כי לפני כחודש הנאשם שולב בדיוור מוגן בקרית מוצקין, שם הוא מתגורר דרך קבע. עוד עולה מהתסקיר כי מצבו הרפואי של הנאשם אכן מורכב והוא מטופל נשימתית. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי הוא אף עבר אירוע מוחי, שבעטיו אושפז לשבועיים ומאז הוא סובל מבעיה של כפל ראייה. עוד מסר כי הוא אינו עושה שימוש בסמים מזה 6 שנים ולכן הוזמן למסור בדיקות שתן בשירות המבחן. הנאשם התייצב לשתיים מתוך 4 בדיקות שאליהן זומן ואותן בדיקות העידו על שימוש פעיל בחומרים פסיכואקטיביים מסוג בנזודיאופינים וקוקאין. שירות המבחן ציין כי הטיפול התרופתי שהנאשם נוטל עשוי להסביר הימצאות בנזודיאופינים בבדיקת השתן שהנאשם מסר, ברם אין בו כדי להסביר את הימצאות הקוקאין.

על רקע האמור, שירות המבחן התרשם כי לנאשם דפוסים עברייניים מושרשים וכי מצבו הרפואי המורכב מקשה עליו לנהל שגרת חיים תקינה באופן עצמאי או לשתף פעולה בהליך טיפולי מעמיק. בנסיבות אלה, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, ברם המליץ להאריך את המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

7. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה הכתובים לעבירות שבהן הורשע הנאשם וטענה כי במעשיו הוא פגע בערכים המוגנים שעניינם הגנה על תחושת הביטחון האישי ועל זכותו של הפרט לפרטיות. עוד הפנתה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות השונות, וטענה כי המתחם ההולם את התיק העיקרי נע בין 6-12 חודשי מאסר; המתחם ההולם את תיק הסמים נע בין 8-18 חודשי מאסר; המתחם ההולם את תיק ההתפרצות נע בין 10-18 חודשי מאסר; ואילו המתחם ההולם את העבירה של חבלה במזיד, נע בין 2-10 חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, שכולל מאסרים על תנאי חבי הפעלה, טענה כי חלופי הזמן עומד לפתחו של הנאשם, שהתקשה לשתף פעולה עם ההליך השיפוטי, וביקשה להטיל עליו בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע 40 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר, ולהטיל בנוסף מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

בטיעוניה בעל פה ב"כ המאשימה הגישה את תדפיס המידע הפלילי של הנאשם ואת המאסרים המותנים שהוטלו עליו, הדגישה כי המאסרים המותנים חבי הפעלה וחזרה על עתירתה העונשית.

בהשלמת טיעוניה, לאחר קבלת התסקיר המשלים, ב"כ המאשימה טענה כי המלצות התסקיר המשלים אינן עומדות בהלימה לתוכנו, שאינו יכול להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, וחזרה על עתירתה העונשית.

8. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם בן 63, גרוש ואב לילדים, הודה בהזדמנות הראשונה, מצבו הכלכלי קשה, מצוי בחובות של מעל 2 מיליון ₪, מוכר כנכה הן על ידי המוסד לביטוח לאומי והן על ידי משרד הביטחון וסובל מבעיות רפואיות קשות ומורכבות. עוד טען כי בעת ביצוע העבירות הנאשם היה דר רחוב וכיום הוא מתקיים מקצבאות נכות ומוכר כנזקק על ידי שירותי הרווחה. בנסיבות אלה, ב"כ הנאשם ביקש להפעיל את המאסרים המותנים בחופף, ללא רכיב ענישה נוסף.

בהשלמת טיעוניה מיום 13.7.25, ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, שהולמת את מצבו הרפואי ואת נסיבותיו העדכניות.

9. **הנאשם** ביקש סליחה ומחילה ואת רחמי בית המשפט. עוד ציין כי הוא אחרי אירוע מוחי.

אירוע אחד או מספר אירועים

10. טרם קביעת מתחם העונש ההולם עליו להכריע בשאלה האם עסקין באירוע אחד, שבגינו יקבע מתחם אחד או שמא מדובר באירועים נפרדים, שבגין יקבעו מתחמים נפרדים. בפסיקה נקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, יחשבו כאירוע אחד. נקבע כי כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו, ולבחון אם יש בהן כדי להצביע על קשר הדוק בין העבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 4748/14 עוזי זליחה נ' מדינת ישראל (30.11.15); דנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.16)).

11. **בעניינו**, הנאשם הורשע בעבירות שונות, שבוצעו במהלך כארבע שנים, והאינטרסים המוגנים העומדים בבסיסן שונים. בנסיבות אלה, אני סבורה כי קביעה שלפיה מדובר באירוע אחד תהא מלאכותית ותחטא לאינטרס הציבורי. על כן, אני קובעת כי כל תיק שבו הנאשם הודה מהווה אירוע נפרד, שבגינו יקבע מתחם נפרד. בסופו של דבר אגזור על הנאשם עונש כולל, בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע, בהתחשב בריבוי האירועים והמעשים.

מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק העיקרי

12. **עבירת הגניבה** נועדה להגן על זכות הקניין של הפרט וכשעסקין בגניבת טלפון נייד, מידת הפגיעה בערכים המוגנים עולה, לאור מאפייניו המיוחדים של מכשיר זה, המידע שהוא אוצר ומקומו המרכזי בחיי האדם כיום (ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (14.7.15); דנ"פ 1062/21 יונתן אורין נ' מדינת ישראל (11.1.22)).

13. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה בעבירות גניבה נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה. כך, בין היתר, ניתן משקל לשווי הגניבה, לשאלה אם היא בוצעה בצוותא אם לאו, אם נלווה לה תכנון מוקדם או תחכום וכיוצ"ב.

ברע"פ 8016/22 נדב מקס אל גאוז נ' מדינת ישראל (24.11.22) נדון נאשם שגנב מכשיר טלפון נייד שהושאר על דלפק בבית חולים. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין 4-12 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה אף היא.

ברע"פ 638/21 דזנאשוילי נ' מדינת ישראל (16.02.21) נדון נאשם שגנב שני טלפונים ניידים במקומות ציבוריים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מהגניבות נע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל (מאסר על תנאי בן 7 חודשים הופעל במצטבר), מאסר על תנאי ופיצוי. הנאשם ערער על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו, ביטל את הפעלת המאסר המותנה, לאחר שקבע כי הוא לא היה בתוקף וקיצר את תקופת המאסר המותנה שהוטלה על הנאשם. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

עוד ראו: ע"ג (מחוזי מרכז) 8965-11-16 **נוהא חמוס נ' מדינת ישראל** (29.1.17) הנאשמת גנבה טלפון סלולארי של מוכרת בחנות ספרים וצעצועים שאלה נכנסה ונידונה לחודש מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים; ת"פ 36363-12-18 **מדינת ישראל נ' נחום אברהם** (12.5.21), שבו נקבע מתחם שנע בין מאסר מותנה ובין 7 חודשי מאסר בגין גניבת טלפון נייד מאדם בבית חולים; ת"פ 17446-12-18 **מדינת ישראל נ' רומן פרמן** (1.7.19), שבו נקבע מתחם שנע בין מאסר מותנה ובין מספר חודשי מאסר בגין גניבת טלפון נייד על ידי מאבטח באולם אירועים; ת"פ (רחובות) 20425-04-22 **מדינת ישראל נ' אופיר כפיר בצור** (8.5.24), שבו נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 8 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת טלפון נייד שהושאר על דלפק בחנות.

14. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, בשים לב לעובדה כי אין עסקינן באירוע מתוחכם ומשכתב האישום אינו מפרט את נסיבות הגניבה, ממי הטלפון נגנב ומה שוויו, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם את נסיבות החזקת הסמים (ת"פ 65147-08-21)

15. אשר לחומרת העבירה והפגיעה בערכים המוגנים - פקודת הסמים המסוכנים והאיסורים שבה נועדו לשמור על בריאות הציבור, על חוסנה של החברה ולמנוע תופעות שליליות שנלוות לשימוש בסמים ולהתמכרות להם. מכאן הודגש הצורך להטיל עונשים מחמירים ומרתיעים על עברייני סמים, בהלימה לחלקם בשרשרת הפצת הסם (ראו למשל ע"פ 4381/05 **אבו זקיקה נ' מדינת ישראל** (12.7.2006); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010)). לעניין השפעתו ההרסנית של סם הקוקאין, ראו ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יניב יונה** (4.7.12) ושל סם ההרואין ראו ע"פ 9910/17 **אלבטינה גריפולינה נ' מדינת ישראל** (3.5.18).

16. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקה מלמד כי מנעד הענישה בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית רחב ותלוי בנסיבות ביצוע העבירה, לרבות בכמות הסמים וסוגם. אביא להלן מספר דוגמאות, דומות, ככל שניתן, למקרה דנן, תוך שאני ערה לכך שבחלק מהמקרים נדונו נסיבות חמורות יותר.

ברע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל** (22.8.18), שאליו הפנתה המאשימה, דובר בנאשם שהחזיק 4 יחידות של סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל של 1.6888 גרם נטו וביחידת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.4185 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע כי נוכח סוג הסם ומשקלו מתחם העונש הראוי נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, אולם מצא לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום והשית על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 747/14 **אלי לוי נ' מדינת ישראל** (11.2.14) דובר בנאשם שהחזיק סם מסוכן מסוג הרואין

במשקל של 5 גרם נטו וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.095 גרם נטו, כשהם מוטמנים בתחתוניו, בדרכו חזרה מהעיר לוד, שם רכש את הסמים. עם הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו החזקת הרואין במשקל של כחצי גרם לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם כולל שנע בין 8-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ערער על חומרת העונש, בטענה כי הוא מצוי בעיצומו של הליך שיקומי, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובר"ע שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא, תוך שהמתחם שקבע בית המשפט קמא אושרר.

עוד ראו ת"פ (חיפה) 8968-11-22 מדינת ישראל נ' בוזגלו (ניתן על ידי ביום 18.2.24), שבו נקבע מתחם שנע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סם מסוג MDMA במשקל של 3.7083 גרם נטו וסם מסוג קוקאין במשקל של 3.9081 גרם נטו; ת"פ (חיפה) 55758-12-19 מדינת ישראל נ' דיין (ניתן על ידי ביום 20.9.23), שבו נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ובין שנת מאסר בגין החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.9286 גרם נטו; ת"פ (חיפה) 10469-04-19 מדינת ישראל נ' צ'חידזה (10.7.19), שבו נקבע מתחם שנע בין 8-18 חודשי מאסר בגין החזקת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ-8 גרם.

17. בהתחשב במכלול הנתונים שפורטו לעיל, בשים לב לסוגי הסמים שהנאשם החזיק ולמשקלם (הרואין במשקל 4.965 גרם נטו וקוקאין במשקל 0.4006 גרם נטו), ובשים לב לעובדה שהסמים לא היו מחולקים למנות והוחזקו על גופו של הנאשם, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק דן נע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק הפריצה (ת"פ XXXX-12-20)

18. אשר לחומרת העבירה ולפגיעה בערכים המוגנים - **עבירות של פריצה לבניין שאינו משמש למגורים, גניבה והיזק בזדון**, פוגעות בערכים שעניינם שמירה על קניינו של אדם, על שלווה נפשו של המחזיק בנכס ועל זכותו ליהנות מקניינו באין מפריע.

19. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה בעבירה של פריצה לבית עסק נע סביב מספר חודשי מאסר בפועל, כאשר ניתן משקל לשאלה אם לביצוע העבירה קדם תכנון, אם נלווה לה תחכום, אם היא בוצעה בצוותא, אם היא בוצעה תוך שימוש בכלי פריצה, מה אופי הנזק שנגרם תוך ביצוע העבירה ומה שווי הרכוש שנגנב.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 37936-09-21 מדינת ישראל נ' בן שטרית (14.10.21) דובר בנאשם שנדון בגין 3 תיקים. באירוע אחד הנאשם התפרץ לבית העסק, בכך שהסיט את דלת בית העסק, הכניס את ידיו, ניפץ ארון זכוכית בתוך בית העסק, תוך גרימת נזק בשווי 2,500 ש"ח ונטל מכשיר טלפון נייד מתוצרת פנסוניק ושני רמקולים תוצרת JBL, בשווי 1,700 ₪. הנאשם הוציא את הרכוש הגנוב,

החביאו, ולאחר מספר דקות חזר וניסה להוציא רכוש נוסף באותה דרך, ברם נעצר בכניסה לבית העסק. בהמשך, במהלך הובלת הנאשם לתחנת המשטרה, הוציא הנאשם סכין יפנית שאותה הסליק במפשעה וחתך את צווארו. באירוע השני הנאשם נכנס לחנות, נטל מהשולחן מכשיר פלאפון וברח מהחנות עם הפלאפון מבלי ששילם עליו. באירוע השלישי הנאשם התפרץ לדירת מגורים, בכך שפתח חלון בקומת הקרקע, הכניס ידו פנימה ונטל מחשב נייד ועכבר, שהיו מונחים על שולחן סמוך לחלון הדירה. הנאשם נמלט עם הרכוש הגנוב ונתפס על ידי שוטרים בסמוך לדירה, כשברשותו הרכוש הגנוב וסכין מתקבעת שאורך להבה כ-5.5 ס"מ. בית משפט השלום קבע כי המתחם ההולם את האירוע הראשון ואת האירוע השלישי נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל וכי המתחם ההולם את האירוע השני נע בין מאסר על תנאי ובין 9 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי. המדינה ערערה על קולת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, הגם שצוין כי מדובר בענישה מקלה.

בעפ"ג (מחוזי חיפה) 49071-08-17 **ביטון נ' מדינת ישראל** (2.11.17) דובר בנאשם שיוחס לו חמישה אישומים שונים של עבירות רכוש ועבירות בכרטיס חיוב. באחד האירועים נטען כי הנאשם התפרץ לעסק "ינות ביתן", בכך שעיקם את השער הנעול, חתך את דלת המחסן, ניפץ דלת, נכנס לתוך העסק וגנב מתוכו מחשב נייד, שלושה קרטונים של סכיני גילוח, עשרה מארזים של סוללות, ושלושה בקבוקי שתיה חריפה. הנאשם אף הצליח לפתוח את הקופה הראשית, אך זו היתה ריקה. סך הנזק שנגרם לעסק כתוצאה מההתפרצות עמד על 7,300 ₪ ושווי הרכוש שנגנב הוערך בכ-11,200 ₪. באירוע אחר הנאשם התפרץ לעסק על ידי ניפוץ חלון וגנב כסף מהקופה ובאירוע נוסף הוא התפרץ לבית עסק על ידי ניפוץ שמשה באמצעות אבן וגנב סך של 1,112 ₪ במזומן. בית משפט השלום קבע מתחם הולם לכל אחד מהאירועים בנפרד. ביחס לאירוע הראשון נקבע מתחם שנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, בעוד שביחס לכל אחד מהאירועים הנוספים נקבע מתחם שנע בין 4-10 חודשי מאסר בפועל (בסופו של יום נגזרו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בגין 5 האישומים). הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם ערעורו נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי אישר את המתחמים שקבע בית המשפט קמא.

עוד ראו תפ"ק (חיפה) 21799-05-22 **מדינת ישראל נ' בקרמן** (ניתן על ידי ביום 27.3.24), שבו נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, ובין 14 חודשי מאסר בפועל בגין פריצה למרפאת שיניים באמצעות מפתח שהוחבא במקום. הנאשם נטל מחשבים בשווי כולל של 6,100 ₪ וציוד רפואי נוסף למחרת התפרץ הנאשם למרפאה בשנית, באופן זהה, ונטל מתוכה מחשב בשווי 3,050 ₪ ; ת"פ (חיפה) 54285-12-22 **מדינת ישראל נ' פרץ** (ניתן על ידי ביום 14.1.24), שבו נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ובין 12 חודשי מאסר בגין התפרצות למחסן של עסק לאירועים, תוך חיתוך אוזני הנעילה של דלת המחסן, שבירת המנעול ונטילת עשרות בקבוקי אלכוהול וציוד הגברה בשווי מוערך של 30,000 ₪ ומתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ובין 18 חודשי מאסר בגין פריצה בצוותא לבית העסק "סנדוויץ בר" בחיפה וגניבת מכשיר סליקה, אייפד של חברת אפל, אייפון 8+, אופניים חשמליים, וכסף מזומן מקופת העסק בשווי כולל של כ-10,500 ₪; ת"פ (חיפה) 37617-06-23 **מדינת ישראל נ' כיו** (ניתן על ידי ביום 3.12.23), שם נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ובין 12 חודשי מאסר בפועל לנאשם שפרץ לבתי עסק שונים, תוך שימוש בכלי פריצה

(מעדר/מוטות ברזל), תוך גרימת נזק לבתי העסק וכאשר שווי הרכוש שנגנב מהם (ארגזי בירה וכלי עבודה) הוערך ב-7,000 ₪; ת"פ (חיפה) 38591-02-23 **מדינת ישראל נ' פולונסקי** (ניתן על ידי ביום 19.9.23), שם נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ובין 14 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות למשרד רואי חשבון בחיפה - הנאשם הכניס חפץ חד למנעול דלת המשרד, פתח את הדלת שהייתה נעולה, נכנס למשרד, גנב רכוש וגרם נזק בשווי כולל של 40,750 ₪;

20. לאור מכלול הנתונים שפורטו לעיל, בשים לב לשעת ההתפרצות, לעובדה שהנאשם לא עשה שימוש בכלי פריצה, לנזק שנגרם במהלך ההתפרצות (ניפוץ החלון) ולהיקף הרכוש שנגנב, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק דנן נע בין מספר חודשי מאסר ובין 12 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם את נסיבות ת"פ 48331-12-23

21. אשר לחומרת העבירה ולפגיעה בערכים המוגנים - עבירה של **חבלה במזיד** אף היא פוגעת בערכים שעניינם שמירה על קניינו של אדם ועל תחושת הביטחון האישית שלו.

22. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון במאגרי הפסיקה מעלה כי קשה למצוא פסקי דין שדנו בעבירה של חבלה במזיד, מבלי שנלוו לה עבירות נוספות. עם זאת, אביא להלן מספר דוגמאות, שיכולות לשמש לענייננו, בשינויים המחויבים.

ברע"פ 4522/13 **נימר נעיס נ' מדינת ישראל** (16.7.13) דובר בנאשם שחיבל בשלושה רכבים שונים של שכניו, בכך שניקב את צמיגיהם בדקירות סכין, בהיותו שיכור. בית משפט השלום קבע מתחם כולל שנע בין מספר חודשי מאסר ובין 8 חודשי מאסר והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, קבע שיש לראות בכל אחד מהאירועים אירוע נפרד והעמיד את תקופת המאסר שהוטלה על הנאשם על 7 חודשים. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה.

בע"פ (מחוזי חיפה) 79535-01-19 **ואכד נ' מדינת ישראל ואח'** (14.3.19) דובר בנאשם שניקב שלושה גלגלים ברכבו של המתלון באמצעות פלייר מסוג "לדרמן" וכאשר המתלון ושני ילדיו הבגירים ירדו אל החניון והפתיעו את הנאשם, הנאשם דקר את המתלון בבטנו באמצעות החפץ החד שבו הוא החזיק. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בית המשפט קבע מתחם שנע בין 6-18 חודשי מאסר והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם ערעורו נדחה.

בת"פ (רחובות) 14348-11-21 **מדינת ישראל נ' עוז חסון** (16.01.23) נדון עניינו של נאשם שדקר את הצמיג השמאלי אחורי ברכבה של המתלוננת בעוד השניים עומדים ברמזור אדום. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ובין שנת מאסר בפועל והטיל

על הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בת"פ (חיפה) 50416-02-23 **מדינת ישראל נ' גנאם** (ניתן על ידי ביום 17.7.24) הנאשם ניקב שני גלגלים של רכב באמצעות חפץ שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה וקבעתי מתחם שנע בין חודשי מאסר ספורים ובין 10 חודשי מאסר.

23. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - עסקינן בעבירה שקדם לה תכנון - הנאשם הצטייד במוט ברזל, תצפת על החניה, ורק לאחר שווידא שאין איש במקום, ניגש לרכב וניפץ את השמשה האחורית שלו. עוד נתתי דעתי להיקף הנזק שנגרם לרכב (כ-1,000 ₪) ולעבירה שהמאשימה מצאה לייחס לנאשם.

24. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו לעיל, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את נסיבות התיק דנן נע בין חודשי מאסר ספורים ובין 10 חודשי מאסר.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

25. **לזכות הנאשם** יש לשקול את הודאתו ב-4 תיקים שונים, הודאה שחסכה זמן שיפוטי יקר של מותבים שונים ברחבי הארץ, דבר שמלמד אף על רצונו "לנקות שולחן". נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הרפואי המורכב ומצבו הכלכלי, כפי שפורטו בתסקיר וכפי שנטענו מפי בא כוחו בטיעונים לעונש, אף הן יישקלו לזכותו.

אשר לחלוק הזמן מאז ביצוע העבירות, בשים לב להתנהלות הנאשם במסגרת ההליך דנן, הרי שאין מקום לזקוף את חלוק הזמן לזכותו.

לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי. מהתדפיס ת/1 עולה כי לנאשם 14 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים, שאותן החל לעבור בהיותו נער וכי את העבירות מושא התיק העיקרי ותיקי הצירוף הוא ביצע כאשר מעל ראשו מרחפים שני מאסרים מותנים. אותם מאסרים מותנים, בני 6 חודשים כל אחד, הוטלו על הנאשם בת"פ 19910-12-13 בבית משפט השלום בחדרה, ביום 31.1.17. המאסר האחד הוטל בגין עבירות סמים והמאסר האחר הוטל בגין עבירות רכוש. יוצא אפוא, כי המאסר המותנה שהוטל בגין עבירות הסמים בר הפעלה ואילו המאסר המותנה שהוטל בגין עבירות הרכוש חב הפעלה (ראו ת/2).

26. סעיף 55 (א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") קובע כי "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

קרי, הכלל הוא כי משהורשע נאשם בביצוע עבירה נוספת - יופעל מאסר מותנה. סעיף 56 לחוק קובע

את החריג לכלל, שלפיו "בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

סעיף 56 ממשיך וקובע בס"ק (ב) כי "לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת."

27. סעיף 85 לחוק מאפשר הארכה נוספת של תקופת התנאי כאשר מדובר בנאשם אשר נגמל מהשימוש בסמים ולהלן לשונו: "(א) על אף הוראות סעיף 56(ב), רשאי בית המשפט שהרשיע אדם העובר טיפול למשתמשים בסמים, או שסיים טיפול כאמור, להשתמש בסמכותו לפי סעיף 56 יותר מפעם אחת, אם שוכנע כי לא יהיה זה צודק להפעיל את המאסר על תנאי משום שיש סיכוי לשיקומו של האדם, כי הפעלת המאסר על תנאי תסב לו נזק חמור, וכי אין סיכון לשלום הציבור בשל הארכת התנאי.

(ב) בטרם יחליט על הארכה נוספת של תקופת התנאי, יבקש בית המשפט תסקיר של קצין מבחן על הנאשם, על מצב התקדמותו בטיפול, וכן, אם הוא מקבל טיפול במוסד, על המוסד שבו הוא מטופל.

(ג) הארכה נוספת של תקופת התנאי, לפי סעיף זה, תלווה בצו מבחן כאמור בסימן זה ובתנאים האמורים בו; על ההארכה הנוספת יחולו הוראות סעיף 56(ג).

(ד) לענין סעיף זה - "טיפול למשתמשים בסמים" - "טיפול סוציאלי", "טיפול רפואי" או "טיפול משולב", כהגדרתם בחוק הפיקוח על מוסדות לטיפול במשתמשים בסמים, תשנ"ג-1993, הניתן למשתמשים בסמים."

28. עיינו הרואות, שתנאי סף להארכת מאסר על תנאי חב הפעלה הוא שהנאשם עובר טיפול למשתמשים בסמים או סיים טיפול שכזה, ורק כאשר מתקיימים יתר תנאי הסעיף. (רע"פ 2143/16 טטיאנה שליפר נ' מדינת ישראל (17.3.16)). מצבו הרפואי של הנאשם אינו יכול לשמש להארכת מאסר על תנאי חב הפעלה, קשר ככל שיהיה.

29. בענייננו, הנאשם אמנם מסר כי הוא אינו עושה שימוש בסמים מזה כשש שנים, ברם בניגוד להצהרתו, בדיקות השתן שהוא מסר בשירות המבחן העידו על שימוש עכשווי, לכל הפחות בסם מסוכן מסוג קוקאין. בנסיבות אלה, שבהן הנאשם עודנו עושה שימוש בסמים ואינו פנוי להתחייב להליך טיפולי ארוך טווח, מחמת מצבו הבריאותי הרעוע, לא ניתן לגבור על הוראות החוק ולהאריך את המאסר המותנה חב ההפעלה שתלוי ועומד נגדו, בגין עבירות הרכוש שבהן הוא הורשע בפניו.

30. זה המקום להזכיר כי הפעלת המאסרים המותנים, כשלעצמה, אינה מהווה עונש על העבירה הנוספת, אלא פועל יוצא של ההרשעות הנוספות - מימוש עונש שהושת בעבר, ואשר ביצעו נדחה. מאסר מותנה מוטל כאמצעי מרתיע, בתקווה שיהא בכוחו למנוע מהנאשם לבצע עבירות דומות לעבירות שבהן הוא הורשע ושאלת הפעלת תלויה בנאשם. הורתע הנאשם ונמנע מלשוב ולבצע עבירות - המאסר המותנה לא יופעל. לא הורתע ושב לבצע עבירות - המאסר המותנה יופעל, לצד עונשים נוספים, שיוטלו על הנאשם בגין העבירות הנוספות.

סוף דבר

בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, בהעדר אפשרות חוקית להאריך את המאסר המותנה חב ההפעלה שתלוי ועומד כנגד הנאשם ובהעדר המלצה טיפולית-שיקומית של שירות המבחן, אין מנוס מלהטיל על הנאשם מאסר בפועל. ההתחשבות במצבו הרפואי של הנאשם תקבל ביטוי בהטלת עונש בתחתית המתחמים שנקבעו לעיל ובחפיפת המאסרים שיוטלו עליו.

על כן, הריני גוזרת על הנאשם, בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע, את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים.

2. אני מורה על הפעלת 6 חודשי המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ XXXX-12-13 בבית משפט השלום בחדרה בגין עבירות רכוש, וזאת בחופף למאסר שהוטל בתיק זה.

3. אני מורה על הפעלת 6 חודשי המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בת"פ XXXX-12-13 בבית משפט השלום בחדרה בגין עבירות סמים, וזאת בחופף למאסר שהוטל בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

מורה על עיכוב ביצוע מאסרו של הנאשם עד ליום 31.8.25, אז יתייצב הנאשם עד השעה 10:00 בבית המעצר קישון לשם ריצוי מאסרו, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם, מבעוד מועד, כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים: 08-9787377, 08-9787336 וכן להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

4. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש או סמים מסוג פשע.

5. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

הסמים התפוסים בת"פ XXXX-08-21 ובת"פ XXXX-12-20 - יושמדו

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ה, 17 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.